Canon de rugăciune către Sfântul cuvios David din Tesalonic

(s.v. 26 iunie / s.n. 09 iulie)

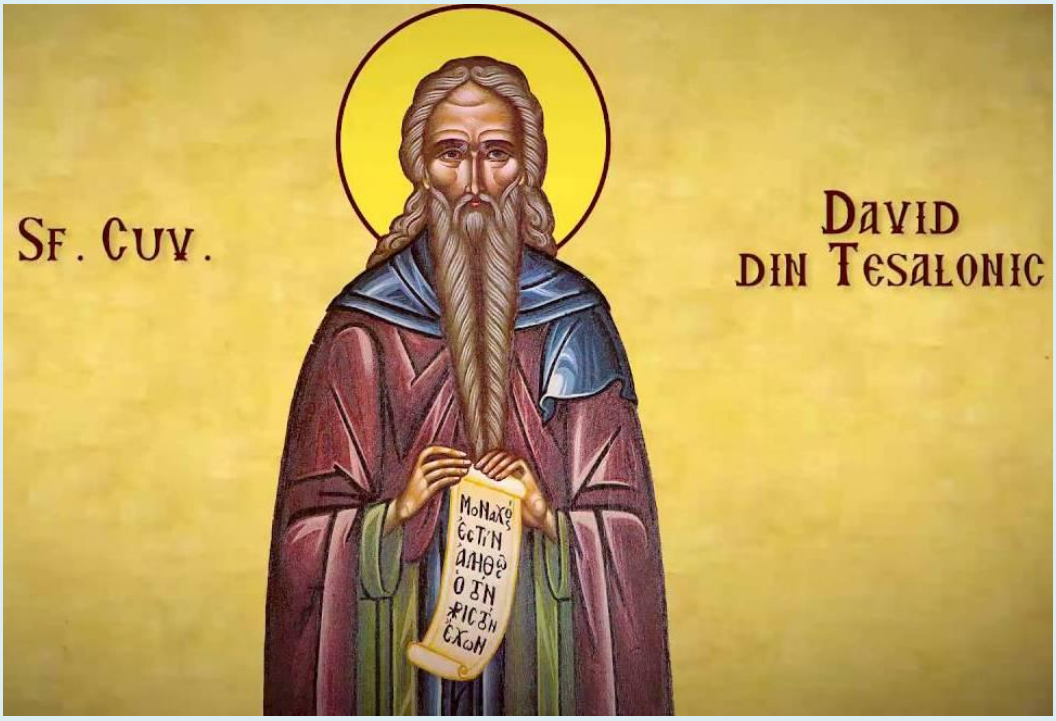

Sfântul cuvios David din Tesalonic (s.v. 26 iunie / s.n. 09 iulie):

https://www.academia.edu/49703104/Sf%C3%A2ntul_cuvios_David_din_Tesalonic_26_iunie_

https://archive.org/details/sf.-david

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-david

****

Materiale despre Sfântul cuvios David din Tesalonic:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-David,-Tesalonic-(26-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=David+din+Tesalonic

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=David+din+Tesalonic

&&&

Troparul Sfântului cuvios David din Tesalonic, glasul al 8-lea: Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioase părinte David, duhul tău.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Calul şi călăreţul în Marea Roşie, cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, Hristos, i-a scuturat şi pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aunându-ne, cinstim cu cântări purtătoare de lumină şi dumnezeiască pomenirea ta, părinte David prea fericite, cunoscându-te că eşti moştenitor al luminii şi al zilei, întru dumnezeiescul Duh, cuvioase.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorând pe pământ toate mădulările trupului, ai avut viaţă locuitoare în inima ta pe Hristos, care a omorât toată puterea diavolului, celui ce a omorât pe om.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legilor Stăpânului plecându-te, cuvioase, ai luat pe umerii tăi crucea ta, urmând Lui şi smerindu-te, ai surpat trufia vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai, Fecioară, înfrumuseţată cu podoaba virtuţilor şi ai născut pe Hristos cel frumos, care a înfrumuseţat pe oameni cu podoabele cele frumoase ale Dumnezeirii, pururea Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai înfipt pe nimic...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veştejind prin înfrânare frumuseţea trupului, ai primit luminile dumnezeiescului Duh şi ai strălucit razele nepătimirii cele luminoase şi cu darurile tămăduirilor, părinte, cu numele proorocului numite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând după vieţile sfinţilor, fericite, cu totul te-ai sfinţit prin faptele cele dumnezeieşti; pentru aceea în chip tainic sfinţeşti pe cei ce săvârşesc cu credinţă sfântă prăznuirea ta, părinte, purtătorule de Dumnezeu, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu rugăciuni de priveghere şi cu nevoinţe adormind dezmierdările trupului, cuvioase părinte, cu adevărat în pace culcându-te, ai adormit; pentru aceea te avem pe tine păzitor priveghetor, cei ce cu dragoste te cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai cinstită decât îngerii te-ai arătat, Fecioară, căci ai născut pe Cel ce i-a zidit pe ei. Pentru aceea te rog pe tine, prea curată, sfinţeşte-mi gândul meu şi-mi luminează inima, alungând norii patimilor.

Irmosul: Cel ce ai înfipt pe nimic pământul cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreunat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască deşertarea Ta cunoscând-o Avacum, cu mai-înainte vederea Hristoase, cu frică a strigat către Tine: spre izbăvirea poporului Tău ai venit ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ascultând cuvintele cele izvorâtoare de viaţă ale Duhului, ai părăsit marea vieţii cea sărată şi cu pâraiele lacrimilor ai uscat curgerile patimilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te plin de înţelegere şi de har, părinte David, în linişte ai căutat pe Făcătorul de bine al tuturor şi ai dobândit strălucirea Lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătându-se viaţă ta luminată prin puterea firii şi cu ajutorul Duhului, ai mântuit pe oameni din răutatea cea silnică, cuvioase David.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudămu-te pe tine, prea lăudată Stăpână, care în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu cel Prealăudat şi fără asemănare cu frumuseţea ai întrecut Cetele îngerilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întinzându-ţi ochii şi cugetele către Cel ce a fost spânzurat pe lemn, ai răbdat în pom arşiţa şi ninsorile care te îngheţau, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul te-ai arătat în chipul luminii, cuvioase, ţinând focul în palme ai tămăduit pe împăratul cu tămâie alcătuită, prea fericite David.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum nu prin întuneric, nici prin nălucire vezi dumnezeiasca frumuseţe, prea fericite, ci mai vârtos faţă către faţă, cuvioase, dezlegându-se oglinzile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strugure prea frumos al dumnezeieştii vii te-ai arătat, cuvioase David, izvorând vinul umilinţei, pentru cei ce şi-au ieşit din minţi de beţia patimilor, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptează-mi viaţa şi mişcările cugetului meu, Fecioară prea curată, către voirea cea dumnezeiască, a Celui ce a venit către noi din tine în chip de negrăit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Casă dumnezeiescului Duh te-ai cunoscut, cuvioase David, fiind închis într-o căscioară mică şi alegând mai de folos calea cea strâmtă, decât pe cea largă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecatu-ţi-ai sufletul legilor Stăpânului, părinte şi te-ai făcut plin de lumină şi primitor darurilor Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înfrumuseţându-ţi viaţa cu minunile, cu adevărat s-a lăţit până la marginile pământului; pentru aceea cu credinţă te lăudăm, purtătorule de Dumnezeu, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ţesutu-s-a mai presus de fire, trup din curate sângiurile tale Celui ce a zidit pe om; pentru aceea cu vrednicie te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Marea patimilor cea sălbăticită cu viforul cel stricător de suflet, potoleşte-o, Stăpâne Hristoase şi din stricăciune mă scoate, ca un Milostiv.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Ca o grădină pururea înflorită şi aducătoare de roadele virtuţilor, te-ai arătat deasupra copacului celui sădit; ca o pasăre cu bun glas şi mai presus decât Raiul, primind în inima ta pomul vieţii, pe Dumnezeu, pe Acesta L-ai lucrat, de Dumnezeu înţelepţite, cu care ne şi hrăneşti pe noi prin har; roagă-te pururea pentru noi, prea fericite David.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor Cel Preaînălţat văpaia o a stins, pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stătut-ai nemişcat pe ramurile copacului, cuvioase, adăpându-te adesea cu lacrimile tale şi neîncetat cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată dorirea o ai întins către Dumnezeu, toată inima ta o ai făcut primitoare dumnezeieştilor daruri, purtătorule de Dumnezeu în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptatu-ţi-ai viaţa către voia cea dumnezeiască; ajuns-ai, precum ai nădăjduit, la Maica cetăţilor cea de sus, întru care ai avut vieţuirea ta, cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, părinte, fiind prea strălucit, ai luat jăratic în palmele tale, care lucru văzându-l împăratul s-a înspăimântat şi căzând s-a închinat ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, s-au dezlegat oamenii de blestem, ceea ce singură eşti Binecuvântată; pentru aceasta, ca pe una ce eşti plină de har, te slăvim în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie Făcătorului a toate...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zori înţelegători te-ai arătat, celor dintru întunericul vieţii, fericite, strălucind lumina cunoştinţei tuturor, celor ce cu dragoste te laudă şi prea înalţă pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai drept şi smerit şi blând, asemănându-te cu adevărat celui cu numele tău numit, lui David. Pentru aceea împreună cu dânsul ai moştenit, părinte, pământul celor blânzi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Tu, fericite David, stâlpule al sihăstriei, de Dumnezeu luminat, te-ai arătat alt proorocdumnezeiesc, proorocind cele viitoare prin dumnezeiasca însuflare a dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, Fecioară, Frumuseţea lui Iacov, pe care te-a iubit Dumnezeu şi te-a ales, te cinstim, ca pe una ce eşti singură prea curată şi Binecuvântată şi te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Ţie Făcătorului a toate, tinerii în cuptor dans a toată lumea împreunând cântau: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaî nălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaie dănţuieşte...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunându-ne astăzi toţi să săvârşim cu credinţă sfântă prăznuirea sfinţitului părinte, care a strălucit întru sihăstrie şi s-a dat pe sine cu totul lui Dumnezeu, prin viaţă desăvârşită.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un copac fiind sădit lângă izvoarele apelor, cuvioase, roadele faptelor bune cele duhovniceşti ai adus; căci ca un vultur în copac ţi-ai înfipt cuibul, părinte, înălţându-ţi către cer gândurile tale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte David, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, cuvioase David, văzând prooroceşte ieşirea ta, o ai spus popoarelor, când fiind trimis ai încetat mânia cea tare a împăratului împotriva lor, înţelepte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă pomenirea ta ne sfinţeşte astăzi pe noi, care cu credinţă o săvârşim, cuvioase David, căci cu sfinţenie ţi-ai săvârşit viaţa ta, sfinte şi după adormire te veseleşti pururea împreună cu Sfinţii îngeri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Uşă purtătoare de lumină te vedea mai înainte Iezechiel, prin care a trecut Lumina cea adevărată, Hristos Dumnezeul nostru, pe care roagă-L neîncetat, Preacurată, să-mi deschidă uşile pocăinţei.

Irmosul: Isaie dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsărit este numele Lui, pe care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Prin înfrânare supunând sufletului patimile trupului, părinte înţelepte, te-ai arătat înger cu trup, fericite şi înfigându-ţi cuibul în pom, ca o pasăre bine cântătoare, ţi-ai într-aripat cugetul spre înălţime; pentru aceasta, îmbogăţindu-te cu lucrările minunilor, te-ai mutat către Domnul, pe care din pruncie L-ai dorit drept aceea stri-

găm ţie: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tămăduieşte patimile cele cumplite ale sufletului meu şi îmi dăruieşte iertare de greşeli mie, celui ce nebuneşte le-am făcut; sufletul meu mi-am spurcat şi trupul mi-am întinat, ticălosul. Vai mie! Ce voi face în ceasul acela, când vor despărţi îngerii sufletul meu de ticălosul meu trup? Fii mie atunci ajutătoare şi folositoare, că pe tine te am nădejde eu robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mieluşeaua văzându-şi Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul pe Cruce, se tânguia, lăcrimând şi cu amar striga: lumea se veseleşte luând izbăvire prin Tine, iar pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Preabunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcate. Acesteia cu credinţă să-i strigăm: milostivire arată, Fecioară, spre noi şi iertare de păcate dăruieşte celor ce ne închinăm patimilor Aceluia.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi şasea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru David cel din Tesalonic.

Stih: Noule David, te-ai îmbrăcat cu vechiul David,
Patimile trupeşti ca pe alt Goliat omorând,
Întru această lună în a douăzeci şi şasea zi,
Uşile vieţii David părăsi.

Acest fericit, fiind cu neamul despre răsărit, a strălucit la apus ca un luceafăr prea luminos. Căci din pruncie supunându-şi poftele trupeşti cu ţinerea şi cu curăţenia, s-a arătat ca un înger cu trup. De vreme ce făcându-şi cuib într-un sad de migdal, ca o pasăre ce cântă bine, bucura pe toţi cu cuvintele sale, iar gândul lui şi-l înălţa spre înălţime dumnezeiască.

Drept aceea s-a îmbogăţit cu lucrarea minunilor, arătându-se stâlp luminos, care lumina pe toţi cu minunile, pentru că îngheţând de răceala frigului, şi arzându-se de arşiţa soarelui pe vremea secerişului, era nepătimind. Şi ca şi cum i-ar fi fost arse simţirile trupului, că luând în mâinile sale jeratec de cărbuni, şi stând înaintea împăratului, şi tămâindu-l, nu-l ardea.

Drept aceea spăimântând el toată firea omenească cu viaţa sa şi cu minunile, se mută către Domnul, de care din pruncie a dorit.